

ئۇشبو كىتاب ئېلكىتاب تورى تەرىپىدىن تارقىتىلىدى

ئەزىز ئوقۇرمهن، ئۇشبو كىتاب ئېلكىتاب تورى ئوقۇرمەنلىرى
تەرىپىدىن سىكانىرىلىنىپ تارقىتىلىدى.

ناخشچى

... پويىز بىر خىل تاقىلداب كېتىۋاتىدۇ . خانىمىزنىڭ ئىشىكى يېپىلغان . دېرىزه پەردىلىرى قىيا ئېچىلغان، ئىشىك سر-تىدىكى كارىدوردا ئاشخانىغا ماڭغۇچىلارنىڭ ئاياغ تاۋۇشىمۇ تۇ-گىگەن ، « تاقاق - تۇقۇق ، تاقاق - تۇقۇق » قىلغان بىر خىل ئاۋاز ، يۈمىشاق ياتقۇنىڭ ① ئاستا تەۋرىنىشى ئانا بۆشۈگۈمنى ئەسلىتىدۇ ، مەن ئاتىمىشتىن ئاشقان ئاقۋاش ② بوۋاي بولساممۇ ، شۇ تاپتا ھۇزۇر ۋە ئارامدىن بۇۋاقتەك كۈلۈمىسىرىمەن ، كۆزلىرىم ئىختىيارسىز يۈمۈلماقتا . . .
— ناخشا ، دۇتتار ③ ! . . .

مېنىڭ ھەمراھىم يەنى مېنى بېيىجىڭغا داۋالىتىشقا ئېلىپ كېتىۋاتقان يىگىت تەننەكلىك ④ قىلىپ ۋارقىرىدى . ئارامىمنى بۇزغانلىقى ئۇچۇن رەنجىشكە توغرا كەلدى ⑤ :
— يېشىڭىز قىرىقتن ئاشتى ، ئۇنىڭ ئۇستىگە باشقارىم-نىڭ مۇئاۋىن باشلىقىسىز ، قىلىقىڭىز ئۆچ ياشلىق بالا . . .
مەن تام تەرەپكە ئۆرۈلدۈم ⑥ .

— ئا جۈيچاڭ ، هوى ئاتىڭجاڭ ، ناخشا ، ناخشا ئېيتىۋات-قان يەرده نېمە ئۇيىقۇ ، نېمە خىيال !
ئۇ يەنە يېنىكلىك قىلىشقا ۋە چاقچاق بىلەن مېنىڭ خاپى-لىقىمنى قايتۇرۇشقا باشلىدى . ئۇ يۈمىشاق ياتقۇدىن يەرگە چۈشتى ۋە ساپىما كەشىنى شىپىلدىتىپ مېڭىشقا ۋە ھاياجان بىلەن سۆز-لەشكە باشلىدى :

— پويىزدا نېمە قىلىپ يۈرگەن سازەندە بۇ ① ؟ ئەنە ،
تىڭشاك ، دۇتتار سازلاۋاتىدۇ . . .

پويىز رادئۇ كانييىدىن راستلا دۇتتارنىڭ گۈڭۈلدىغان
ئاۋازى ئاڭلاندى ، راستىمنى ئېيتىسام ، مەن ناخشا خۇمارى ، ها-
زىرمۇ پات - پات دۇتتار چېلىپ ناخشا ئېيتىپ ئۆز ئاۋازىمدىن
ھۇزۇر ئالىمەن . ئىككى سەر ئىچىۋالغان كۈنلىرىم بىر يۈرۈش
ناخشىلاردىن ، مەسىلەن : « خان لەيلۇن ② » ياكى « يەتتە
ئۆزگىرىش ③ » نى ئېيتىپ تۈگىتەلەيمەن . ناخشام ئۆزۈمگە قات-
تىق تەسىر قىلغان كۈنلىرى ئايالىم يېنىمغا كېلىپ ئولتۇرىدۇ -
دە ، ئۇھ تارتىپ :

— رەمىتى نەبىكامدە كلا ئېيتىتىڭىزا ، ئۆپكەم ئۆرۈلۈپ ،
تاسلا قالدىم بۇقۇلداب يىغلىۋەتكىلى ، — دەيدۇ . بۇنداق چاغدا
مەن دوستۇم نەبىنى ئەسلهپ كۆزلىرىنى نەمدىۋالىمەن . ئۇ گويا
دۇنياغا مېنىڭ كۆڭلۈمنى ئېچىش ئۈچۈنلا يارالغاندەك ، كېچە -
كېچىلەپ ناخشا ئېيتىپ بېرەتتى ، ساز چېلىپ كۆڭلۈمنى
ئالاتتى ④ . مەن ھازىر بىيجىڭغا بېرىپ داۋالىنىپ ، ساقايغاندىن
كېيىن يەنە ناخشا ئېيتىماقچى ، يەنە خۇشال - خورام 20 - 30 يىل
ياشىماقچى ، لېكىن ئاجايىپ ناخشىلارنى قالدۇرغان دوستۇمچۇ ؟
ئۇ ئۆز كۆڭۈلچەكلىكى ⑤ بىلەن ماڭا ئوخشاش قانچىلارنى خۇ-
شال قىلىپ ۋە ئاخىر ئارماندا قالدۇرۇپ ⑥ ، قىرىق نەچچە يېشىدا
دۇنيادىن ئۆتتى . مېنى ناخشىچى قىلىپ قويغانلىقى ئۈچۈن ، ھەر
قېتىم ناخشىنىڭ گېپى چىقسىلا نەبى يادىمغا يېتىدۇ .
— پاھ ! نېمىدىگەن مۇڭ !

ھەمرىھىم ھاياجان بىلەن ۋارقىرىدى . مەن بۇ قېتىم خاپا
بولمىدىم . ئۆيقۇم قېچىپ ، قۇلىقىمغا دۇتتارنىڭ تونۇش ۋە مۇڭ
لۇق ئاۋازى ئاڭلىنىشقا باشلىغانىدى .

— تىنچ ئولتۇرۇپ تىڭشاك سېلىمجان ! — دېدىمەن ئاستا ئاۋاز بىلەن .

— يۈرەكىنى غىدىقلاۋاتسا ! ... پاھ ! ... ئۇ يەنە ۋارقىرغان بولار ئىدى ، لېكىن ناخشا باشلىنىپ كەتتى .

ناخشا ، مەن كۆپ ئاڭلىغان لېكىن زادىلا ئاڭلاپ قانىمعان غۇلجا ناخشىسى ، كىچىگىمدىن تارتىپ خۇشاللىقىمنىڭ جارچىسى ، قايغۇلىرىمىنىڭ ئۆزاتقۇچىسى بولۇپ كەلگەن ناخشا . ئانا توپراقنىڭ ئاق نېنىدەك ، تەملىك سۈيىدەك ، سۇزۇك ھاۋاسىدەك ، خۇددى لەززەتلەك ئانا سوتىدەك ① ھايات بەخش خەلق ناخشىسى ئاڭلىنىشقا باشلىدى . ناخشا مېنى ئۆز كۈچى بىلەن بۇ-لۇتلار ئارىسدا ئۇچۇرۇپ ، ئىلى دەرياسى بويىغا - بۇ يەردەن بەش - ئالتە مىڭ كىلومېتىر يىراقتا تۇرغان گۈزەل يېزامنىڭ باغلىرىغا ئاپىرىپ تاشلىدى : مەن شاختىن - شاخقا سەكرەپ تەمبۇر ئاۋازىغا مەست بولغان بۇلبۇلنىڭ ئاۋازىنى ئاڭلىدىم ، قاتار - قاتار تېرىھ كەلھر ئاستىدىكى ئېرىق بويىدا بۈك ئۆسکەن گۇناۋاز ، بۇل-جۇرگەنلەرنى ② كۆرдۈم ، ئىلى دەرياسىنىڭ جانغا ئارام ③ سۇ-يىگە چۆمۈلدۈم - دە ، قايىتىپ كېلىپ باغ ئارىلاپ شورىلاردىن ، سۇڭكۈچلەردىن ④ ئۆمىلىھپ ئۆتۈپ ، مېۋىلىك دەرەخلمەرگە ياماشتىم . . .

تۇتاش باغلار ، پایانسىز ئېتىزلاردا مەن ناخشا ئېيتىمىغان قايسى يەر قېلىۋىدىكىن ؟ . . .

تونۇش ناخشا ، تونۇش ئاۋاز ماڭما ئۆمۈر بويى ئۇنىتۇلماي-دىغان بىر يىگىتنى ئەسلىهتتى : 17 - 18 ياشلارغا كىرگەن ، ئاق كۆڭلەك ، قىزىل دوپىا ، كۆك ئىستان ۋە پۇتىغا پايپاقسىز چۇ-خەي كىيىگەن بۇغداي ئۆڭلۈك ⑤ ، قاڭشالىق ، ئۇزۇن كىرىپىك

لیک یوغان کۆزلىرى ئۇيۇلۇپ تۇردىغان يىگىت دۇتتارنىڭ يې-
زىگە ئىگىشۈپلىپ ، ناخشا ئېيتماقتا . ئۇنىڭ ئاۋازى تاكى سەھىرە
سايرىغان بۇلبۇل ئاۋازىغا ئوخشاش يېقىمىلىق ، بۇلاق سۈيىدەك تازا
ۋە شوخ ئىدى . مانا شۇ يىگىت كۆز ئالدىمغا كەلدى .
كانىيدا ناخشا ئېيتۋاتقان شۇمىدۇ ؟ . . .

ناخشا توختىغاندا سېلىمجان ئالدىراپ شېلىتىنى كېيدى -
دە ، سىرتقا قاراپ ماڭدى .

— مەن ئۇنى باشلاپ كېلىمەن !
سېلىمجان چىقىپ كەتكەندىن كېيىن مەن ئەنسىزلىكە
چۈشتۈم .

« شۇمىدۇ ، ئەگەر شۇ بولسا قايىسى يۈزۈم بىلەن كۆرۈ-
شىمەن ؟ ئۇنىڭغا نېمىمۇ دەيمەن ؟ ئۆتكەن ئىشلارنى يۈزۈمگە
سالىغان تەقدىردىمۇ ، ھېچبۇلمىغاندا مەنلىك قاراپ قوبۇشى
مۇمكىنغا ئۆتكەن خاتىرىلەر كۆز ئالدىمغا كەلدى .

... چارەك ئەسر ^① ئىلگىرى . مەن ئايالىم ۋە قد-
زىمنى ئېلىپ غۇلجىغا دەم ئېلىشقا باردىم . ئەتسىلا نەبى خادىك
هارۋا ^② بىلەن مېنى يېزىغا ئېلىپ كەتمە كچى بولۇپ كەلدى .
مەنمۇ شۇنى خالايتتىم . نەبىنىڭ مېھماندوستلۇقى ، ساز - ناخشى-
لىرى توغرىسىدا گەپ سېتىش ^③ ئارتۇقچە . ئۇنىڭ لەتىپىگە
ئۇستىلىقى ، خۇشچاقلىقى ، كىشىگە ئارام بەرمەي كۈلدۈر-
دىغانلىقى . . . مانا مۇشۇلارلا ھازىرغىچە مەن ئۇچراتقان ئادەملەر-
نىڭ ھېچقايىسىدا يوق . ئۇ چاقچاقتنى كېيىن تەرلەپ - پىشىپ
ساز چالاتتى ، ئادەمنىڭ يۈركىنى ئېزىدىغان ^④ ناخشىلارنى ئېي-
تاتتى . ئارىلىقتا ناخشىلارنىڭ تارىخى توغرىسىدا قىزىقارلىق ھې-
كايىلەرنى ئېيتاتتى . بېيتلارنى ^⑤ چۈشەندۈرەتتى ، مۇقام شې-

ئىرلىرىنى يېشىپ بېرىتتى . مەن ئۇنىڭ بىلەن بىللە بولسام ، كۈنىڭ قانداق ئۆتكىنى بىلمەي قالاتتىم ، كۆڭۈل - كۆكسۈم ئېچىلىپ - يايрап كېتەتتىم ① . . . شۇنىڭ ئۇ - چۈن مەن مېنىڭ نازىرلىقىم ھۆرمىتىگە كەلگەن يايلاق ، چاي ، دەريا بويى ، باغ سەيللىرىنى رەت قىلىپ ، ئىككىلەنمەستىن دوستۇمنىڭ ھارۋىسىغا چىقتىم - دە ، يېزىغا كەتتىم .

ئۇنىڭ سەكىز بالىسى ۋە مېھماندوست ، ئۆچۈق - يو - رۇق ، تىنەمىسىز ئايىلى بىزنىڭ چىققىنىمىزغا چىن يۈرىكىدىن خۇشال بولدى . شۇ ئاخشىمى ئۇ مال سوپۇپ يۈرەتقا چاي بەردى . ئەتسىدىن باشلاپ بostانلار ، ئۆستەڭ بويلىرى ، شار - قراتىملارنىڭ ② ئەتراپلىرى ، باراڭ ، پېشائۇانلار ھەتتا قوغۇن - لۇقتىكى باراڭلاردا ئولتۇرۇش باشلاندى . سوپۇلۇۋاتقان قوي ، تۆكۈلۈۋاتقان مېۋە ، چېلىنىۋاتقان ساز ، ئېيتىلىۋاتقان ناخشا ، بولۇۋاتقان چاقچاق . . . مەن ئۇچاغدا گويا بالىلىقىمغا قايتقاندەك بولۇپ قالغاندىم : تالىق سەھەرلىكى قىزىلگۈل غۇنچىسىنىڭ گۈل بولۇپ ئېچىلىشىنى كۆرۈش بۇلۇلغۇ نېسىپ بولمىغىنى بىلەن ، مەن ۋە نەبى ئىككىمىزگە تالاي قېتىم نېسىپ بولغان ③ ، ئېتىزدا ئايىسىز ئاسمانىدىكى يۇلتۇزلارغا قاراپ ئوڭدا يېتىپ بەس - بەس بىلەن ناخشا ئېيتىش بىزنىڭ ئەڭ ياخشى كۆرىدىغان ئەمىكىمىز ئىدى ، بۇقېتىم گۈلننىڭ ئېچىلغىنىنى كۆرمىگەن بولساممۇ ، بىر قېتىم نەبى بىلەن خاماندا ياتتىم . ھەتتا گۈلخان يېقىپ كاۋا كۆ - مۇپىمۇ يېدۇق . . . نەبى بىلەن ياشلىقنى ، گۈزەل چاغلىرىمنى ئەسلەشتۇق . چۈنكى بىز ئۇ چاغدا قىرىقتىن ئاشقان قىران ئادەم لەر ④ ئىدۇق . ماڭا قارىغاندىمۇ نەبى ياشلىق چاغلىرىنى هاياتجان ۋە كۆز يېشى بىلەن ئەسلەيتتى . چۈنكى ئۇ ياشلىقى بىلەن مەن دىن بۇرۇنراق خوشلاشقا - چاچ - ساقاللىرى ئاقىرىشقا باش

لىغان ، كۈلكە كەتمەيدىغان ئورۇق يۈزىنى ، مېھر - شەپقەت يېز خېپ تۇرىدىغان كۆزلىرىنىڭ قۇيرۇقلرىنى قويۇق ۋە چوڭقۇر قورۇقلار بېزىگەن ئىدى .

— قارىغىنا ، قىزىلقاچا ئۆرۈكتەك سۈزۈك تۇرۇپسەن ، — دەيتتى ئۇ ماڭا زوق بىلەن سىنچىلاپ قاراپ ، — ئىككىمىز بىر ياشلىق ، لېكىن مەن بوۋاي ، سەن يىگىت ، سەن دۆلەت كۆرسەڭ^① مېنىڭ بەدەن - بەدىنىم قۇۋۇنۇپ كېتىدۇ^② ئابدۇل .

ئېيتقىنا ، كىچىك ماشىناڭدا ھۇزۇرلىنىپ ئولتۇرغىنىڭدا مەشچى ئاغىنەڭ نەبىنى ئويلاپ قويامسىن ؟ ئويلايسەن ، ئەسلەي سەن . مەن بىلەن ، سېنىڭ ئاشۇ نازىرلىقنى تاشلاپلا مېنىڭ يېنىمغا كېلىۋالغۇڭ كېلىپ كېتىدۇ ، مەن يوق يەردە زېرىكىپ ئۇ - لىسەنخۇ دەيمەن ، ئابدۇل !

مەن ئۇنىڭ دوستلۇق مېھرى ۋە ئىشەنچىگە تولغان سۆز - لىرىنى ئاڭلاپ چىن كۆڭلۈمىدىن خۇشال بولىمەن - دە ، ئۇنى مۇرسىدىن قۇچاڭلايمەن^③ :

— ناخشا ئېيتقىنا نەبى ، ئېيتقىنا ئاداش ، ناخشاك قۇل - قىمىدىن زادىلا كەتمەيدۇ ، چىرايىڭ قېرىغان بىلەن ئاۋازىڭ بۇ - رۇنقىدەك تازا ، يېقىمىلىق ، ئېيتقىنا ئاداش ، يۈرەك قانغۇچە . . . ئۇ بىرده يالغۇز دۇتتار بىلەن ، بەزىدە دۇتتارنى ماڭا بېزىپ تەمبۇر بىلەن ناخشا ئېيتاتتى . مەن ئۇنىڭ تەمبۇرغا دۇت - تارنى تەڭكەش قىلىپ ، قىسقا ياز تۈنلىرىنىڭ قانداق ئۆتۈپ كەتكىنىنى سەزمەيتتىم . ئۇنىڭ تۈن بويى ئېيتىسىمۇ بىر قوشاقنى ياكى بىر ئاهاڭنى تەكارلىما سلىقى ، بىرسىدىن بىرسى مەنلىك بولغان قوشاقلارنى ئىلى ناخشىلىرىنىڭ باي ئاهاڭلىرى بىلەن ئېيتىشى مېنى قىزىقتۇرۇپ ، ناخشا ۋە سازنىڭ زور ئېقىمى ئىچىگە

ئىختىيار سىز سۆرەپ ئېلىپ كىرىپ كېتەتتى . . .
كانايدىن ئاڭلانغان ناخشا نەق شۇ ناخشىنىڭ ئۆزى ئىد
دى . سېلىمجان خانىگە هاسراپ يېتىپ كىردى :

— تاپتىم ، ئا جۈيچاڭ ، يېشى ئەللىككە تاقىغان ، چاچ -
ساقاللىرى ئاقارغان بىر ئەما ئادەمكەن ① ، — دېدى ئۇ ئالدىراپ
سۆزلەپ ، — ئادەمنىڭ ئىچى سېرىلىپ كېتىدۇ ، ئالتە - يەتتە
ياشلىق بىر ئوغلى ، ئايلى بىلەن يېيجىڭغا كۆزىنى داۋالىتىشقا
مېكىپتۇ .

— نېمىشقا ئىدارىسىدىن ئادەم قوشماپتۇ؟
— ئۆزىمۇ ، ئايلىمۇ ئىشىزكەن ! — دېدى سېلىمجان
مهىۋىلىنىپ ، — ئۇنىڭ بايىقى خۇشاللىقى ، چاقچاقلىرىدىن ئە-
سەر قالمىغانىدى ② . بىز جىم بولۇپ قالدۇق .

— يول خىراجىتى ، داۋالىنىش ھەققى . . . ئاسانمۇ؟ ئايلى
ۋاقتىلىق ئىشلەپ قانچىلىك پۇل تاپقاندۇ؟ يېمەمدۇ؟ كىيمەمدۇ .
قانچىلىك ئېشىنالىسىۇن؟ . . . نەدىكى سەيگۈزۈەنلەر نەچچە مىڭ
يۈەنلەپ پۇللارنى بۇزۇپ - چېچۈھەتسە ، ھۆكۈمەت كۆتۈردۈ .
روھىي بايلىق يارىتىدىغان مۇنداق ئادەملەرگە قارايدىغان كىشى
يوق . . .

سېلىمجان ئۆزىچە غودۇڭشىغلى تۇردى . ئۇ كىمگىمۇ
نارازى بولۇپ ، بىرلىرىنى جىملەيتتى ③ . لېكىن مېنىڭ بۇنى
بىلگۈم كەلمەيتتى .

— ئېتىنى سورىددىڭىزمۇ؟
— سورىدىم ، ئېتى جانىكەن!
— جانى؟ . . .

مەن چۆچۈپ كەتتىم ، ئاق كۆڭلەك ، قىزىل دوپىا كىي
گەن 17 - 18 ياشلىق بالا دەرھال كوز ئالدىمغا كەلدى .

مهن تام تەرەپکە ئۆرۈلۈپ يېتىۋالدىم . بىر خىل ئېچىنىش ، ئۆز ئۆزۈمگە بولغان غەزەپ - نەپەرت پۇتۇن بەدىنىمى ئوت بو- لۇپ ئۆرتەشكە باشلىدى . چىرايم قانداق بولۇپ كەتتىكىن ، ئىشقىلىپ سېلىمجاننىڭ كۆرمەسلىگىنى خالايتتىم . . .

بۇ قارىغۇ بالا شۇ نەبىنىڭ ئوغلى بولۇپ چىقا ، مەن ئا- غىنەم ئالدىدا ، خەلقىمىز ئالدىدا ئەيىبلىكەن ، كەچۈرگۈسىز ئە- يىب شۇ تاپتا مېنىڭ گەجگەمدىن تۈلۈق تاشتەك ① باس- ماقتا . « بەلكىم ئەمەستۇ ، جانى بەلكى بەختلىك بولغاندۇ . . . » — ئاجۇيجالىك ، جانىنىڭ ئايىلى ئاجايىپ ئايالكەن . جاند- نىڭ يە خىزمىتى ، نە پۇلى ، نە كۆزى بولمىسىمۇ ، ناخشىغا ئا- شق بولۇپ ئۇنىڭ بىلەن تۇرمۇش قۇرۇپتۇ ② . قىسىسى ، ئۆز- نىڭ ياشلىق هاياتىنى بىر بەختسىز ناخشىچىنىڭ كۆڭۈل ئارامى ئۈچۈن سەرپ قىپتۇ . قاراڭا ، خەلقىمىز ناخشىنى قانداق قەدیر- لەيدۇ هە ! لېكىن شۇ يېرى ياخشى ئەمەس ، ئاجۇيجالىك ، بەزىلەر ، ھەتتا بىزنىڭ بەزى باشلىقلەرىمىز ناخشىغا ئۆلگۈدەك ئامراق ، ناخشىچىغا بولسا ئۆچ !

— ئۇ خلىغىلى قويىسىڭىز چۇ ! . . .

ئۇ جىمبىپ قالدى . لېكىن مېنىڭ بېشىم ئايلىنىشقا ③ ، كۆزۈم قاراڭغۇلۇشىشقا باشلىدى . دېمەك قان بېسىم ئۆرلىمەكتە ئىدى . ئۇنىڭ بايىقى سۆزى ماڭا بۇنچىلىك قاتتىق تەسر قىلى- دىغىنىنى بىلگەن بولسا ، ئۇ گەپ قىلىمغا بولار ئىدى . . . مېنىڭ كۆز ئالدىمغا يەنە ھېلىقى قىزىل دۇخاۋا دوپا كىيىگەن ، نومۇسچان كۆزلىرىنى دۇتارنىڭ يۈزىدىن نېرى قىل- مایدىغان ④ يىگىت كېلىشكە ، ئۇنىڭ بىلەن بىللە باغلەنىشلىق ئىشلار بىرمۇ - بىر ئۆتۈشكە باشلىدى : . . . نەبى نومۇسچان ئوغلىنىڭ بىلىگىدىن تۇتۇپ مېنىڭ

ئالدىمغا ئەكمىدى ۋە باراڭ ئاستىدىكى كىڭىزگە يۈكۈندۈ -
رۇپ ئولتۇر غۇزدى :

— ئىسمى جانى ، نېمىشقا جانى قويغىنىمى ناخشىنى
ئاڭلاب بىلىسەن . قول قىسقا بولغاچقا ئوقۇتالمىدىم . ئەمما ناخشى
لىرىمىنى ئۆگىنىۋاتىدۇ . ئېيت بالام ، ئۇيالما ، ئۆز داداڭ ، مەن
ئىسمىنى قۇلىقىڭغا قۇيۇۋەتكەن ئادەم شۇ . مەندىن كېيىن قالساڭ
بېشىڭنى سلايدۇ ، ئېيت بالام ، ھۇنرىيڭنى كۆرسەت ، ياراپ قال
ساڭ چوڭ يەرلەرگە كېتىپ قالامسىن تېبخى !

بالا تىترەپ تۇرغان قوللىرى بىلەن ھۇدۇقۇپ - تەمتىرەپ
دۇتتارنى سازلىدى - دە ، پوكاندەك قىزىرىپ ① يەرگە قارىدى .
ئۇنىڭ پېشانىسىدىن چېپىلداب تەر ئېقىشقا باشلىدى ، ئۇ دۇتتارنى
چالدى ۋە بېشىنى دۇتتارنىڭ يۈزىگە ساڭگىلىتىۋېلىپ ناخشا باش
لىدى . ئۇنىڭ ئاۋازى دەسلەپ تىترەپ چىقىتى ، كېيىن بىردىنلا
ناخشىدىن كەلگەن چەكسىز ئىلھام ② ۋە قۇۋۇھت بىلەن ئۇ ئۆزى
نىڭ نەدە تۇرۇۋاتقىنى ئۇنتۇدى . ئۇ « لەيلۇن » ناخشىلىرىنى
ئادەمنىڭ يۈرەك تارىنى چېكىدىغان نازۇڭ ھېسسىيات ۋە ئاجايىپ
ماھارەت بىلەن ئېيتىشقا باشلىدى . ئۇنىڭ ئاۋازى شۇنچىلىك ساپ
ۋە تەبئىي ، گوياكى ياش دەرەخنىڭ نوتىسىدەك ③ ئەۋرىشىم ۋە
مەي بولۇپ پىشقان كۆكچىنىڭ ④ شىرنىسىدەك شېرىن ئىدى ،
خۇددى يىراقتىن ئاڭلانغان نەي ئاۋازىدەك ، كىشىگە بىرخىل
ھۇزۇر ۋە ئارام بېغىشلايتى . ناخشىنىڭ ئەۋجىنى ئېيتقاندا ، ئۇ .
نىڭ ئىڭەكلەرى بىلىنەر - بىلىنەسلا مىدىرلاپ قوياتى ، يا تو .
مۇرلىرى كۆپەيتىتى ، يَا قىزارمايتىتى ، ناخشىنىڭ سېھرى
كۈچى ⑤ بىلەن بېشىم چۈشۈپ كەتكىنىنى سەزمەپتىمەن ، ناخشا
توختىغاندا قارسام ، ئايىلىم كۆز ياشلىرىنى سۈرتۈۋېتىپتۇ . 16
ياشلىق ئوماق قىزىم ئانسىنىڭ مۇرسىگە نازۇڭ قوللىرى بىلەن تا

يىنسىپ تۇرۇپ هاياتجان بىلەن ئۇلغۇ كىچىك تىنىۋېتىپتۇ .
مانا شۇندىن باشلاپ مېنى ئويغا سالىدىغان ئىشلار بولۇشقا
باشلىدى . قىزىم پات - پات دۇتтар ئۆگىنىمەن دەپ يىگىتنىڭ
يېنىغا بېرىۋالدىغان ، ئۇنىڭ يەردىن يۇقىرى بولمايدىغان يۈزىگە
تەلمۇرۇپ قارايدىغان ، خالىي يەرلەرde ئۇنىڭ ناخشىلىرىنى غىڭ
شىيدىغان بولۇۋالدى . . . مەن قىزىمىدىكى ئۆزگىرىشنى سېزىپ ،
بىر كۈنى ئانسىغا پۇراتتىم :

گۈلنار نېمانچە خىيالچان بولۇپ كەتتى ؟ . . .

— ھەممىنى قىلغان ئۆزىڭىز . . . مۇشۇ يەرگە چىقىغان
بولساق ، شۇ بالا يوق . قويغان - تۇتقىنىنى بىلەمەيدىغانلا بولۇپ
قالدى . . . يالغۇز قالسا كىتابمۇ ئوقۇمايدۇ . . . جانى ئېتىزدىن
كەلگۈچە دېرىزىگە تايىنسىپ ئولتۇرغىنى ئولتۇرغان . توۋا ، جانىمۇ
كېلىدۇ ، كېپىنه كتەك باغقا قاراپ يۈگىرەيدۇ ، ناخشا ، كۈلکە ،
كۆلەئىگۈچ ① ، ئوسما ② ، ئەينەك . . . ۋايۇۋىي ، قىلىدىغان قىلىق
تاپالمائى قالىدۇ .

— تېزىرەك كېتەيلى ! — دېدىمەن خاپا بولۇپ ، —
بۇنداق تەنتەكلىكىنى بىلگەن بولسام ، غۇلجىغا ئەكەلمەيتتىم . ھې
لىمۇ ياخشى ، جانىمۇ بىر قىز بالىدەكلا يۈزى تۆۋەن ③ بالىكەن ،
ئۇرۇمچىگە كەتسەك تېزلا ئۇنتۇپ قالىدۇ !

بىز مۇددەتتىن ئون كۈن بۇرۇن شەھەرگە ، شەھەردىن
ئۇرۇمچىگە قايتتۇق . گەپنىڭ راستىنى ئېيتقاندا ، قىزىمىزنى قا-
چۇرۇشقا توغرا كەلدى . مەن يالغۇز قىزىمنىڭ بىر ساۋاتسز بالىغا
كۆڭۈل بېرىشىنى خالايتتىمۇ ؟ مېنىڭ قىزىم كېلەر يىلى ئۇنى-
چىنى ، يەنە ئۈچ - تۆت يىل ئوقۇپ ئالىي مەكتەپنى تۈگىتىشى ،
مۇرتى كەلسە ④ چەت ئەلگە چىقىشى لازىم ، ئۇنى پارلاق ئىستىق
بال كۈتىدۇ ، جانىچۇ ؟ ئېتىز ، كەتمەن ، خامان ! . . . قىزىم

بۇنى ئويلىمىغان بىلەن مەن ئويلايمەن - دە ! ياشلىق ھېسىيا.
تىنى دەپ گۈزەل ئىستىقبالىنى قۇربان قىلىش قىزىم ئۈچۈن كۆ.
ڭۈللۈك بولغىنى بىلەن مېنىڭ ئۈچۈن ئازاب - دە ! . . . لېكىن
شۇندىن باشلاپ قىزىمنىڭ مىجەزى ئۆزگىرىپ كەتتى ، ئۇ كەم
سۆز ، خىالچان بولۇپ قالدى ، ئۇنىڭ چرايلىق كۆزلىرى ۋا.
قىتسىز ئولتۇرۇشۇپ ، ئوماق بۇرنى قىڭراقتەك قىرلىق بولۇپ
قالدى . مېنىڭ تەجربىلىك كۆزلىرىم بايقدى : قىزىم ھىجران
ئازابىدا ئۇيقوقسىز تۈنلەرنى ، ئازابلىق كۈنلەرنى ئۆتكۈزمەكتە
ئىدى . ئەنە شۇنىڭ كاساپتىدىن قىزىم ئونىنچى سىنىپنى ئەلا
پۇتتۇرۇشنىڭ ئورنىغا ياخشى يۇتتۇرۇپ قالدى . . .

قىزىم ئالىي مەكتەپنىڭ ئىككىنچى يىللەقىغا بارغاندا ئاندىن
ھېلىقى ئازابلاردىن قۇتۇلۇپ ، خېلى تېتىكلىشىپ قېلىۋىدى ، يەنە
تۇيۇقسازلا ئۆچكەن چۈچۈلا ^① گۈر كىرمەپ يېنىشقا باشلىدى :
بىر كۈنى ئۆيىمىزگە تۇيۇقسازلا خورجۇن - قاچسىنى
كوتۇرۇپ جانى كىرىپ كەلدى ، ئۇنىڭ ھېلىقى ئۇياتچان كۆز-
لىرى ھازىر يىگىتلىك غورۇرى ^② بىلەن تولغان ، تولۇق ۋە
چرايلىق يۈزى دادىسىنىڭ ياشلىقىنى ئەسلىتەتتى ، ئۇ چايىدىن
كېيىن يېزا سوۋغا - سالاملىرىنى بىزگە سۇنغاندىن كېيىن مۇڭ
لىنىپ يەرگە قاپىدى :

— دادام بولغان بولسا بۇنداق قۇرۇق يولغا سالمايتتى ،
دادامنىڭ ئۆلۈمى بىزنى توزۇتىۋەتتى ^③ . . .

مەن نەبىنىڭ ئۆلۈپ كەتكەنلىكىنى ئەمدىلا ئاڭلىدىم ،
ياشلىرىم تاراملاپ ئاقتى . ئوغلىغا قىزىم ئاشق بولۇپ قالغىنىغا
ئاچچىق قىلىپ ئۇنىڭغا خەتمۇ يازمىخانىدىم ، قىلغان بۇ ئىشىمغا
قاتىق ئۆكۈندۈم . — ھە ، دېگەن بىلەن سەن بولساڭمۇ كېلىپ
يوقلىدىك مانا . . . ! — ئۇزاق جىمچىتلىقتىن كېيىن مەن

شۇنداق دېدیم .

— دادام سەكرااتتا يېتىپمۇ سىزنى تىلغا ئالدى ، — دېدى
جانى چۈچىلىق ياغلىقى ① بىلەن كۆز يېشىنى سۈرەتۈپ ، —
تېخى ئېغىر كېسەل ياتقاندا بىر كۈنى سىز ياخشى كۆرىدىغان
« لەيلۇن » نىڭ ئۈچىنچى ناخشىسىنى غىڭىشىپ ئېيتتى . . .
يۈرەك - باغرىم ئېزىلدى . قەدردان دوستۇم ئەمدى ماڭا
ناخشا ئېيتىپ بېرەلمەيدۇ ، تېخى ئۇنىڭ ئېيتىپ توگىتەلمىگەن
ناخشىلىرى بار ئىدى ، ئەلۋەتتە . چۈنكى ئۇ قىريق نەچچە يىلا
ياشىدىغۇ ! . . .

جانى ئەسلى كۆرەككە ② كەلگەن ئىكەن . ئۇنى ئۇرۇم -
چىدە ئېلىپ قاپتۇ . قېرىشقا نەمەن شۇ يىلى مۇشۇ مەدەنئەت -
تەشۋىقات ئىشلىرىغا مەسئۇل بولۇپ يوتىكەلدىم . دېمەك ، ئۇ مې -
نىڭ قول ئاستىمدا بولۇپ قالدى .

ئۇ پات - پات بىزنىڭكىگە كېلىپ - كېتىپ تۇردى . بۇ
كۈنلەردە قىزىم قايتىدىن تولۇپ - ئېچىلىپ ③ ، تېتىكلىشىپ
كەتتى . . . مېنىڭ ئۈچۈن ئېغىر كۆڭۈلىسىزلىكلەر باشلاندى .
شۇنىڭ ئۈچۈن بىر يىلغا قالمايلا جانىنى يامان كۆرۈپ قالدىم .
من ئايالىمغا ھەتتا :

— ئۇنىڭغا ئۈچۈق چىرأي ئاچما ④ ، ئۇنى بو -
سوغىغا يولاتما ! — دەپ بۇيرۇق بەردىم .

مېنىڭ بۇيرۇقۇم قانچىلىك كۈچ كۆرسىتەلىسىۇن ؟ مۇھەب
بەتنى ، ياشلار ئارىسىدا بولىدىغان تەشنانلىقىنى بۇيرۇق بىلەن يو -
قاتقىلى بولاتتىمۇ ؟ من بۇنداق قىلىشنىڭ ئەخەقلق ئىكەنلىك
گىنى بىلسەممۇ يەنلا شۇنداق قىلدىم : قىزىمغا ئايالىم ئارقىلىق
جانىنى كۆڭلىدىن چىقىرىش توغرىلىق بۇيرۇق بەردىم .
كىچىكىدىنلا مېنىڭ سۆزلىرىمىنى مۇقەددەس قانۇن ⑤

ۋە ئۆز ھەركىتىنىڭ يېتەكچىسى دەپ بىلىشكە ئادەتلەنگەن قىزىم جانىدىن ئۆزىنى قاچۇرۇشقا باشلاپتۇ . لېكىن مەن قىزىمنى ھەر كۈنى ئەتىگەنلىكى قاپقى ئىشىغان ، روھى چۈشكەن ، چىرايى سارغايان ① ھالەتتە كۆرەتتىم ، دېمەك ئۇ كېچىچە يىغلاپ چقاتتىكەن - دە ، لېكىن قىزىمنىڭ كۆز يېشى ، ئانسىزنىڭ يالۋۇرۇشلىرى مېنىڭ ئىرادەمنى قايتۇرالمىدى . چۈنكى ، مەن قىزىمنىڭ ئىستىقبالىغا ، ئۆز ئابرۇيۇمىنىڭ دەخلسىز بولۇشىغا ئىگە بولىدىغان ئاتىمەن .

— توۋا ، نېمىسى يارىمايدۇ ؟ — دېدى ئايالىم بىر كۈنى خۇرسىنىپ ، — جانىمۇ ئەمدى ساۋاتسىز دېھقان ئەمەسقۇ ؟

— ھە ، نېمە دېمەكچىسىن ؟ — مەن ئايالىمغا دوق قىلدا دىم ، — ئۇستۇپىشىڭغا كاستوم - بۇرۇلكا ، بېشىڭغا ئاچا مالخاي كېي ② دېمەكچىمۇ ؟ نازىرنىڭ كۈيئوغلى باشقىلارنىڭ كۆڭلىنى ئاچىدىغان ئەمەك بولسا يۈزۈڭ قىزارمامدۇ ؟

— ئۆزىڭىزمۇ ناخشا خۇمارىغۇ ؟

— مەن ناخشا خۇمارى ، ئەمما ناخشا ، سازنى ئۆمۈرلۈك كەسىپ قىلىدىغان نان قېپىلارنىڭ دۇشىنى !

— نەبى . . . ئەمسىسە . . .

— بولدى قىل !

ئايالىمغا قاتتىق ۋارقىرىدىم . ئايالىم چۆچۈپ ، ئەندىكىپ كۆزلىرىمگە قارىدى ، ئۇنىڭ قوي كۆزلىرىدىن ③ مۆلدۈرلەپ ياشلار قويۇلدى . ئۇ قولى بىلەن يۈزىنى توراپ ئۆپكىدەپ يېغلىدى ۋە ئاشخانىغا چىقىۋېلىپ :

— ھىلىمۇ يالغۇز قىز بولغىنى ، بىلسە جانىمۇ ئۆز بالد سىغۇ . . . ئاغىنسىنىڭ روھى خوش بولۇپ قالماسىدى ؟ . . . بېشىنى سىلغىنى ④ مۇشۇمۇ ئەمدى ؟ . . . — دېدى .

مېنىڭ بۇنداق گەپلەرنى ئاڭلاشقا تاقتىم قالمىدى . شۇ كۈنى كېچسى بىر ئاغىنەمنىڭكىدىن غەرق مەست ① بولۇپ پىيادە قايتتىم . كوچا جىمچىت ، شىلدىرىلغان يايپراقلاردىن ② باشقا ھېچ ئاواز يوق . غۇۋا ئاي يورۇقىدا قول سېلىپ ، غىڭشىپ ناخشا ئېي . تىپ كېلىۋاتىمەن . مەندە ھېلىقى خاپىلىقتىن ئەسەرمۇ قالمىغا نىدى . بىزنىڭ دېرىزنىڭ ئۇدۇلىدىكى دەرەخلىقتىن بىرى مەست ئاوازى بىلەن مېنىڭ ناخشامغا قوشۇلدى . ئۇ بىرده غىڭشىپ ، بىرده ئەسەبىلەرچە ئۇنلۇك ۋارقىراپ قوياتتى . تۇرۇپ - تۇرۇپلا بىرسىنى تىلايتتى . ئۆزىچە غۇددۇڭشىتتى . مەن بىر بېسىپ ، ئىككى بېسىپ ئۇنىڭغا يېقىنلاشتىم ۋە دەلدەڭشىپ تۇرۇپ ياخشى كۆرىدىغان ناخشام « لەيلۇن » نىڭ ئۈچىنچى ناخشىسىنى ئېيتتىم . مەست بىردىنلا جىم بولۇپ قالدى - دە ، بۇقۇلداب يىغلىۋەتتى ، مەن ئۇنىڭ يېنىغا كەلدىم . ئۇ دۇمبىسىنى دە . رەخقە چاپلاپ ، بېشىنى چاتىرقىغا ساڭگىلىتىپ ③ بۇ . قۇلداب يىغلاۋاتاتتى ④ . مەن ئۇنىڭ بېشىنى ئاستا كۆتەردىم . ئۇ كۆزىنمۇ ئاچالمايتتى . مەن سەسكىنىپ كەتتىم ، بۇ جانى ئىدى . ئۇنىڭ بۇ قىلىقى ماڭا قاتتىق ھار كەلدى ⑤ ، بىر نومۇسچان يە گىت مېنىڭ قىزىم ئۈچۈن بۇگۈن توپىغا مىلىنىپ ياتماقتا . مەن غەزەپتىن تىترەپ كەتتىم . ھاراق ۋە ناخشىدىن تاپقان خۇشاللىقىم شۇنىڭ بىلەن توزغا قىتكەن ⑥ تۈزۈپ ⑦ تۈگىدى . . .

ئارىدا ئىككى ئاي ئۆتكەندىن كېيىن . . .

شۇ چاغدا سېلىمجان يۇمىشاق ياتقۇدىن چۈشۈپ يەنە ئايد .

خىنى كېيدى - دە :

— ئا جۇيىجالىڭ ، مەن ھېلىقى جانىنى باشلاپ كېلىمەن ! — دەپ تالاغا چىقىپ كەتتى .
ياق ، مەن ئۇنىڭ كېلىشىنى خالمايمەن ، ئۇ نەبىنىڭ

بالىسى ئاشۇ جانى بولۇپ قالسا ، بۇ بىر قورقۇنچلۇق ئىش بولمايدۇ ؟

... شۇنداق قىلىپ ئىككى ئايدىن كېيىن تۆۋەنلىك ئىدا. رىلەردىن بىر تۈرکۈم ئادەملەرنىڭ مەسىلىرىنى بىر ياقلىق قىلىش توغرىسىدا دوكلاتلار كەلدى . مەن بۇ ئىشقا مەسئۇل بولغاچقا ، بىرمۇ بىر قول قويۇشۇم لازىم ئىدى . بىردىنلا « جانى نەبى » دېگەن ئىسمىنى كۆرۈپ قالدىم . قوللىرىم لاغىلداب ① تىتىرىدى . ئۇنىڭ ماٗپرىيالىنى ئوقۇپ چىقتىم . ماٗپرىيالدا « پارتىيىگە قارشى » دېيىلگەن گەپ - سۆزلەر ئەمەلىيەتتە ماڭا قارشى گەپ - سۆزلەر ئىدى . ئۇزاق ئىككىلەندىم ، نەبىنىڭ مېھرى - مۇھەببەتلىك چىرايى ، ئايالى ۋە بالىلىرىنىڭ ماڭا بولغان ھۆر - مىتى ، مېھماندوستلۇقى بىرمۇ بىر كۆز ئالدىمغا كەلدى . مېنىڭ قەلىمم ئىككى ئېغىز سۆزنى ئوشۇق يازسلا ئۇنىڭ تەقدىرى باشقىچە بولاتتى . قانداق قىلاي ؟ پىشانەمدىن بۇزۇلداب تەر چىقتى ② . ئۇزاق ئويلاندىم . ئاخىر قىزىم كۆز ئالدىمغا كەلگەندىلا ماڭا جۈرئەت پەيدا بولدى - ده ، « خەير نەبى ، مېنى كەچۈرگەن ، ئۇغلوڭ ئۆزىنىڭ دېھقانچىلىقىنى قىلمسا بولمايدى كەن ، چۈنكى سېنىڭ بالاڭنىڭ ئىستىقبالىنى دېسەم ، ئۆز بالام ئىستىقبالىسىز قالىدىغان ئوخشايدۇ ، ئەپىۋ قىل ، دوستۇم ، ئۇغلوڭ ئۆزۈڭنىڭ ئىزى بىلەن ماڭسۇن ، سەنمۇ ئۆز يېزاڭدا ناخشا ئېيىتىپ ، ساز چېلىپ ياخشى ئۆتۈۋېدىڭغۇ ، ئۇغلوڭغا بەخت تىلەيدەن ، ئۇغلوڭ خىزمەتتىن ھەيدەلسۇن . . . » دەپ ئۆز ئۆزۈمگە تەسەللى سۆزى ئېيتتىم - ده ، تۆۋەننىڭ پىكىرىنىڭ ئاستىغا قو - شۇلىمن « دەپ قول قويىدۇم . . .

سېلىمجان قايتىپ كەلدى . ئۇنىڭ كەينىدىن بىرسىنىڭ شىپىلداب ماڭغانلىقى ئاڭلاندى ③ :

— ئا جۈيچاڭ ، مانا بايىقى ناخشىچى جانى ، مانا بالسى ! سېلىمجان ئۇلارنىڭ ئالدىدا يۈگۈرۈپ كىرىپ خۇشاللىقىدا نېمە قىلارنى بىلمەي تىپرلاپ ① يۈرەتتى . مەن ياتقۇدىن چۈشتۈم . ئالدىدا بىر ئادەم ۋە ئۇنى يېتلىكەن 6 - 7 ياشلىق بىر بالا تۇراتتى . مەن ئېنىق كۆردۈم ، ئالدىدا جانى ئەمەس ، نەبى تۇراتتى ، باشلىرى ئاقارغان ، كۆزلىرىنىڭ قۇيرۇقىنى قويۇق ۋە چوڭقۇر قۇرۇقلار چىرىغان ، لېكىن بۇ كۆزلەر خۇنسىز ۋە قور-قونچىلۇق ئىدى . مەن دەرھال ئۇنىڭدىن كۆزۈمنى قاچۇردۇم ۋە پەس ئاواز بىلەن :

— كەل بالام ، پويىز ياخشىمىكەن . . . — دېدىم ، بالا دادىسىنىڭ كەينىگە مۆكۈپ تۇرۇپ مونچاق پاتۇرۇپ قويغاندەك ② مۆلدۈرلەپ تۇرغان چىرايلىق كۆزلىرى بىلەن ماڭا كۈلۈمسىرەپ قارىدى .

— بالام ئېتىڭ نېمە ؟

— ئابدۇل !

يۈركىم جىغ قىلىپ قالدى . بۇ مېنىڭ يېزىمىزدىكى ئىس-مەم ئىدى . ھازىر مېنى « ئا جۈيچاڭ » ، « ئا تىڭجاڭ » دېيدى شىدۇ ، ئىسمىنىڭ نېمە ئىكەنلىكىنى كۆپچىلىك ئادەملەر تېخى بىلمەيدۇ .

مەن بالىغا سىنچىلاب قارىدىم . بالا دادىسىنىڭ ياشلىق ۋاقتىغا يەنى مۇنۇ بۇۋايى شەكلىگە كىرگەن جانىنىڭ بالىلىق ۋاق-تىغا قويۇپ قويغاندەك ئوخشىيتتى . مەن ئۆزۈمنى نەگە قويۇ-شۇمنى بىلمەي قالدىم : مېنىڭ ئۆز ۋاقتىدىكى « قوشۇلىمەن » دەپ يازغان بىر ئېغىز سۆزۈم مۇنۇ جانىنىڭ تەقدىرىنى قانداق ئۆزگەرتىۋەتكەن - ھە ؟ مەن قول قويغان ۋاقتىمدا ئۇنىڭغا بەخت تىلىگەن ئەمەسىدىم ؟ قېنى ئۇ بەخت ؟ ۋاقتىسىز چۈشكەن

قورۇقلار ، ئاپئاق چاچ ، دۈمچەيگەن گەۋىدە . . . مۇشۇلار بەخت بەلگىسىمۇ ؟ قىنى بالىنىڭ يېقىمىلىق چىرايى ؟ قىنى ئۇنىڭ ئويىنەق ، ئۇياتچان كۆزلىرى ؟ مەن ئۇنىڭدىن كۆزۈمنى قاچۇردىم . گويا ئۇ ئاشۇ قورۇلۇپ قالغان ، نۇرسىز كۆزلىرى بىلەن مېنى كۆرۈپ تۇرغاندەك ، مېنى جىمىلەۋاتقاندەك تۇيۇلۇشقا باشلىدى . مېنىڭ بىردىنلا بېشىم ئايىلاندى . . .

— ئا جۈيجاڭ ، دورا ئىچىڭ ! . . . — دېدى سېلىمجان مېنى يۆلەپ . — غەلتە بولۇپ كەتتىڭىز . . . سىزگە كۆرسەت مىسەم بوبىتكەن . . . هەرقانداق ۋىجدانلىق ئادەم بۇلارنى كۆرسە بىئارام بولىدۇ . . .

ئۇ مېنى يۆلەپ ياتقۇزۇپ قويۇپ ، پوينىز دوختۇرىنى چا- قىردى . راست دېگەندەك ، قان بېسىم ئۆرلەپ 200 دىن ئېشىپ كەتكەن ئىكەن . . . ئەتسىدىن باشلاپ ، سېلىمجان ماڭا جانى توغرىسىدا گەپ قىلمايدىغان بولۇۋالدى . لېكىن پات - پاتلا بىر - ئىككى سائەت يوقاپ كېتەتتى ۋە روھى چۈشكەن ⁽¹⁾ ، خاپا بول- غان ھالدا قايتىپ كېلەتتى . ئۇرۇمچىدىن بېيىجىڭغا كەلگۈچە بول- غان ئۈچ كېچە ، تۆت كۈندۈزلىك سەپەر ئەنە شۇنداق خاپىلىق ۋە جىمەجىتلىق بىلەن ئاخىرلاشتى .

بىزگە مەخسۇس كىچىك ماشىنا كەلگەن ئىدى . ماشىنىغا چىقىش ئالدىدا سېلىمجان ماڭا :

— ئا جۈيجاڭ . . . سىز مېھمانخانىغا بېرىپ تۇرالامسىز ؟

— مەن . . .

— ھە ، جانىنى ئورۇنلاشتۇرای دەمىسىز ؟

— بىز قارىمساق كىم قارايدۇ ، جۈيجاڭ ؟ — دېدى سېلىمجان خىجل بولۇپ ، گويا يوشۇرۇن ئىشى ئاشكارىد- لىمنىپ قالغان ئادەمەدەك دۇدۇقلاب ⁽²⁾ ، — ئۇلار بېيىجىڭنى

بىلەمەيدۇ ئەمەسىمۇ . . .

— شۇنداق قىلىڭ . مەڭ ، مۇنۇ پۇلنى ئۇلارنىڭ خىراجد
تىگە ئىشلىتىڭ !

مەن ئۇنىڭغا بىر كاللهك پۇل ① سۇندۇم .
— ئا جۈيجەڭ بۇ ، . . .

— ئىشلىتىڭ ، يەتمىسە يەنە ئىلاجىنى قىلارمىز !
سېلىمجان شۇنچىلىك خۇشال بولدىكى ، مەن ئۇنىڭ
كۆزلىرىدىن ياش ئەگىگەنلىكىنى بايقيدىم .

قانداق قىلاي ، يوشۇرایمۇ ياكى خاتالىقلېرىمنى ئۇستۇمگە^{ئېلىپ ئەپۇ سورايمۇ ؟ ئەپۇ سورااش ئۇنىڭغا فانچىلىك ئارام}
بۇلار ؟ ئۇنىڭ ئۇستىگە ، ئۇنىڭ كۆزى قانداق قىلىپ قارىغۇ بو-
لۇپ قالدى ؟ بۇنىڭ ماڭا مۇناسىۋىتى يوققۇ ؟ ئەلۋەتتە ماڭا بۇنى
بىلىشنىڭ حاجىتى يوق . تاياق ، ياكى تۈرمە . . . كىملەر كۆرمى-
گەن ؟ مەنمۇ بۇ نەرسىلەرنى كۆردىمغۇ ؟ . . . دىلى ئازار
يېمىگەن ② كىم قالدى ؟ »

لېكىن قانداق ئويلىسامىمۇ ئۆزۈمىنى ئاقلىغۇدەك بىر
سۆز تاپالىمىدىم . مېنىڭ بىرلا ئېغىز سۆزۈم — « قوشۇل-
مەن » نىڭ ئاستىغا ئىسمىمنى ئۆز قولۇم بىلەن يازغان-
لىقىم ئۇنىڭ پېشكەللەككە ئۇچرىشىنىڭ ③ باشلىنىشى ۋە ئا-
ساسىي سەۋەبى ، بۇنىڭغا زادىلا گەپ سىغمايدۇ ④ . ئەم-
دىكى گەپ ئۇنىڭغا ياردەم قىلىش ، ھېلىھەم بولسىمۇ ئۇنى
رازى قىلىش ، كۆزىنىڭ ساقىيىشى ، بالىلىرىنىڭ ، قېرى ئا-
نسى ۋە قېرىنداشلىرىنىڭ ياخشى كۈن كۆرۈشى ئۈچۈن ياردەم
ۋە ئاتىدارچىلىق قىلىش ⑤ ، مۇشۇ يۈل بىلەن ۋىجدان ئازابى بىد-
لەن پەيدا بولغان يۈرەك يارسىنى ساقايىتىۋېلىش . . . مەن بۇنى
قىلالايمەن ، چۈنكى مەن ھازىرمۇ سۆزۈمىنى ئاقتۇرالايدىغان ⑥ ،

* * *

— رادئۇ ئىستانسىسىنىڭ باشلىقى ناھايىتى كۆيۈمچان ئادەمكەن ، ئا جۈيجالىڭ ، جانىنىڭ ناخشىلىرىنى تۆت قېتىم ئۇنىئال غۇغا ئالدى ، جانىنىڭ ئەمگەك ھەققى ئۈچۈن تۆت يۈز نەچچە سوم پۇل بەردى ، سىزنىڭ يۈزىڭىزنى قىلدى ① - دە ، ئاجۇي بجاڭ ، ھەممىلا باشلىق سىزدەك كۆيۈمچان بولسا ، ئادەملەر قانداق بەختلىك بولغان بولار ئىدى ؟ لېكىن ... هەي ...

— سېلىمچان ، سىز ھېلىقى دوكلاتنى ئېلىپ مۇناسىۋەتلىك يەرلەرگە بوللاڭ ، بىز كەتكۈچە جانى ھۆكۈمەت شتاتىغا ئۆتۈۋالسۇن ② ، بېيىجىڭدىن كۆزى ساقىيىپ بارسا ، ئۇنىڭ ئۆس تىگە ئۆزى خىزمەتكە ئورۇنلىشىپ ئالسا ، ئۇنىڭ خەلقە تېگىدەغان پايدىسى كۆپ بولىدۇ . مەن بىزنىڭ مۇناسىۋەتلىك رەھبەرلەر بىلەن سۆزلىشىپ ھەممىنى پۇتتۇرۇپ قويىدۇم . سىز رەسمىيەتلىرىنى ئۆتەشكە ماڭسىڭىزلار بولدى .

مەن جانىنى ھېلىھەم بولسىم بەختلىك قىلماقچىمەن . مانا ئالدىمدا ئۇنىڭلغۇ تۇرۇپتۇ . رادئۇ ئىستانسىسى ئۇنىڭ ناخشىلىرى دىن ماڭىمۇ بىر نۇسخا ئېلىپ بەردى . قانداق ناخشىلار - ھە ؟ مېھمانخانىنىڭ ئايىرم خانىسىدا كىرسىلودا چۆكۈپ ئولتۇرۇپ ، سا ئەتلەپ - سائەتلەپ ، قايتا - قايتىلاپ ئاڭلايمەن . . . ناخشا مېنى بېيىجىڭدىن بەش مىڭ نەچچە يۈز كىلومېتىر يەرگە يەنى ئىلى دەرىاسى بويىدىكى ساپ ھاۋالىق ، بۈك - باراقسان باغلارغا ، سال قىمن شامال ، شوخ سۇلىرى جانغا ئارام بېرىدىغان ③ يېزامغا ئېلىپ كېتىدۇ . مەن كۆزۈمىنى يۇدۇۋېلىپ ياشلىقىمغا قايتىمەن . ئاجايىپ گۈزەل چاغلار . . .

دو ختۇرخانا ، مېھمانخانا ، يەنە دو ختۇرخانا . . . كۈنلەر زېرىكىشلىك ئۆتمەكتە . لېكىن مەن ھەرقىتىم پۇرسەت تېپىپ جانىنىڭ ناخشىلىرىنى ئاڭلىغىنىمدا ، ۋۇجۇدۇمدا بىر خىل تۈگە مەس لەززەت ، ھاياتقا بولغان مۇھەببەت كۈچى ئۇرغۇپ تۇرغىننى سېزىمەن . راستىنى ئېيتىسام ، مېنىڭ تېزىرەك ساقىيىپ ئور-نۇمىدىن تۇرۇپ كېتىشىمە تېببىي داۋالاش بىلەن بىللە جانىنىڭ ناخشىسىمۇ چوڭ رول ئويىندى .

مەن بىر نەچچە ئايدىن كېيىن دو ختۇردىن چىقىپ قايدىشقا تەييارلاندىم .

— جانىنىڭ كۆزىنى داۋالاۋاتىدۇ ، — دېدى سېلىمجان ماڭا خۇشال بولۇپ ، — ساقىيىپ كېتىشىگە ئۇمىد چوڭ . سىز-نىڭ ياردىمچىز بىلەن ئۇنىڭ خىزمەت مەسىلىسىمۇ ھەل بولدى . تۈنۈگۈن 1 - قىتىم ئايلىق ئالدى . ئۇ تولىمۇ خۇشال . سىزنى سۈرۈشتۈردى ، ئا جۇيىجاڭنىڭ ئاياللىنىڭ ئېتى نېمە ؟ ئۆزىنىڭ ئىسمى ئابدۇلمۇ ؟ . . . — دەپ سوراپ كەتتى .

— سىز نېمە دېدىگىز ؟

— مەن . . . مەنما ؟

— بىلىپ قويۇڭ ، مېنىڭ ئىسمىم ئابدۇل ئەمەس ، ئۇنىڭ سۈرۈشتۈرگەن ئادىميمۇ مەن ئەمەس .

سېلىمجان ئۇچۇن بىزنى تېپىشتۇرۇش ① قانچىلىك كۆ-ئۈلۈك بولسا ، مېنىڭ ئۇچۇن شۇنچىلىك قايغۇلۇق ۋە قورقۇنچىلىق ئىدى . مەن ئۆزۈمگە ئازاب تېپىۋالماسلىق ئۇچۇن سر ساقلىشىم لازىم .

* * *

يۈرەك يارىسىنى داۋالايدىغان دو ختۇر بارمىدۇ ؟ ئازار يې

گەن دىل ئۈچۈن ئازار بەرگۈچىنىڭ پۇشايمان قىلىشى ، تەسەللى بېرىشى قانچىلىك ئارام ؟ بۇ خۇددى دارغىغا شۇڭ چىقدىرىش ① ، قېرىغان يۈرەكى ياشارتىشقا ئورۇنغاندە كلا بىر ئىشكەن . ئازار يېگەن يۈرەكىنىڭ يارسىنى ساقايتىمەن دەپ ئۆتكەن ئىشلارنى يادىغا سېلىۋەرسەڭ ، ئۇ يارا تېخىمۇ يامانلىشىدىكەن ...

مەن بېيىجىدىن ساقىيىپ قايتتىم . كەلگەندىن بېرى ئۆيـ دىكىلەرگە جانى توغرىسىدا ھېچنېمە دېمىدىم . لېكىن قولۇمدىن كېلىشىچە ياردەم قىلدىم . يېقىندا سېلىمجان جانىنىڭ قايتىپ كەلگەنلىكىنى ، كۆزى ياخشى بولمىغانلىقىنى ئېيتتى .

مەن قېرىلارغا خاس بولغان يۇمشاق كۆڭۈللىك بىلەن ئۇـ نىڭغا ئېچىندىم . ئۆزىنىڭ ياشلىقىنى ئەسلهشنى ئەڭ چوڭ كۆڭۈل ئارامى بىلىدىغان بىزدەك قېرىلار ئۈچۈن ، سادىق دوستلارنى ، پۇتۇن ھاياتىدا سائى بەخت ۋە خۇشاللىق كەلتۈرۈش ئۈچۈنلا ئىنتىلگەن كۆڭۈلچەك دوستلارنى ئەسلهش تولىمۇ كۆڭۈللىك ئىش .

مەن ھەر كۈنى كەچقۇرۇن يالغۇز خانەمەدە ② ئولتۇرۇپ ياشلىقىنى ، قىممەتلەك دوستلىرىنى ئەسلهيمەن . مانا شۇنداق قىلىپ ، ئۆلۈم ۋەھىمىسى ③ بىلەن دەكە - دۈكىگە چۈشىدەغان ④ كۆڭۈلسىزلىكلەرنى نېرى ھەيدەيمەن .

خىمالمۇ ئۆز نۆۋىتىدە بىر بايلق . ئىنسان خىمال بىلەن مۇراد - مەقسىتىگە يېتىپ ، ئۆزىنى بەختلىك قىلا لايدىغان خىمال پەرسەت مەخلۇق .

كۆزۈمنى يېرمى يۇمدۇم . پىيالىدىكى قايناتق چايدىن چـ قىۋاتقان يۇمشاق ھور بىردىنلا ئاق بۇلۇتقا ئايلاندى ، ئۇ بۇلۇتلار تاغنىڭ چوققىسغا قونۇش ئۈچۈن تۆۋەنلىدى . مەن خىمال قـ ناتلىرىم بىلەن ئىلى دەرياسى بويدىكى قويۇق توقايىلىققا ⑤

چۈشۈپ ، كىڭىز ئۇستىدە يامپاشلاپ ياتتىم . ئالدىمدا دەريя شاۋ-
قۇن بىلەن ئېقىۋاتىدۇ ، بېشىمىدىكى تال شېخىدا بۇلبۇل مەست
بولۇپ سايراۋاتىدۇ ، قەدىردان ئاغىنەم نەبى مېنىڭ كۆڭلۈمنى
كۆتۈرۈش ① ئۈچۈن پۈتون ۋۇجۇدى بىلەن دۇتтар چېلىۋاتىدۇ ،
ئۇنىڭ قارايغان ، قاتمال بارماقلىرىدىن كۆزگە كۆرۈنمهيدىغان ،
ئادەمنىڭ يۈركىڭىلا بېرىپ تېگىدىغان ئاۋاز دولقۇنلىرى ئاجرب
لىپ چىقىدۇ - دە ، سېھىرلىك كۈچ بىلەن ئادەمنى مەست قىلد
دۇ ، بۇلبۇل نېمىشقا شاختىن - شاخقا سەكىمىسۇن ، نېمىشقا
چاڭىلداب سايىرىمىسۇن . . . مانا نەبى ناخشا ئېيتىماقتا . ۋۇي ، نې-
مىشقا بېشىنى دۇتتارنىڭ يۈزىگە يېقىۋېلىپ ئېيتىدە
غاىندۇ ، بۇنداق قىلمايتسىغۇ . . .

— ئاڭلاۋاتاما ، ناخشا . . . جانى . . .

مەن خىيالدىن چۆچۈپ ئايالىمغا قارىدىم . ئۇ كۈلۈپ تو-
رۇپ ماڭا رادئۇنى شەرهەت قىلىۋېتىپتۇ ② . خىيالىم بىلەن ئوڭۇم
ئارىلىشىپ كەتكەن ئىكەن - دە .

— جانى ! — دېدى ئۇ تەكرارلاپ ، — نەبىنىڭ
ئۆزىلا - ھە ؟

دالاندىكى ئۇزۇن كېسىلودا قىزىنى قۇچاقلاپ ئولتۇرغان
گۈلناردىن ئەنسىرەپ ئايالىمغا ئالىيىپ قارىدىم . ئۇ قورسىقىمدە
كىنى دەرھال چۈشەندى - دە ، ئۇھ تارتىپ قويىپ :

— بالىلىق چاغلىرى . . . يادىدا تۇرامدۇ ، ھازىر ئېرى
بىلەن ياخشىغۇ ، مانا ئۈچ بالىلىق بولدى . ئەمدى ئۇنى ئايىپ
كەتكىنىنى ! — دېدى .

ناخشا ، يۈرەكى ئېزىدىغان ③ مۇڭلۇق ناخشا ، ئارمان ۋە
ئېچىنىش تۈيغۈلرى بىلەن پىشقاڭ تونۇش ناخشا . كۆزلىرىم تو-
مانلاشتى . بېشىم ئېغىرلاشتى . ماڭا ئۆمۈر بويى خۇشاللىق

بېغىشلاشقا ۋەدە قىلغان ئىلى ناخىسى بۈگۈن نېمىشقا يۈرەكى
ئېرىدۇ ، نېمىشقا مۇڭلاندۇرىدۇ ؟ . . .

جىمچىت ، گۈلنارنىڭ قۇچقىدا ئۇخلاپ قالغان نەۋەرەملا
ئارىلاپ - ئارىلاپ مىدىرلاپ قويىدۇ . جىمچىت ، ناخشا ياكىرىماق
تا . مەن يەنە خىيال دېڭىزغا شۇڭغۇپ ياشلىقىمغا قايتقان بىلات
تىم . بىردىنلا بىرىسىنىڭ ئۆپكىدەپ يىغلاۋاتقانلىقىنى ئاڭلاپ قال
دىم . قارسام گۈلنار يىغلاۋېتىپتۇ . مەن قىزىمنىڭ كۆز يېشىنىڭ
نەۋەرەمنىڭ يۈزىگە چۈشكىنى كۆرۈپ قالدىم .

مانا گۈلنارمۇ ياشلىقىنى ئەسکە ئېلىپ ئازابلانماقتا ، دېمەك
ئۇنىڭ قەلبىدىمۇ جاراھات قالغان ① ئىكەن - دە . . .

مەن بېشىمىنى چاڭگاللاپ تۇتۇپ يەرگە قارىدىم : قىزىم
دىن ئەپۇ سورايىمۇ ؟ ئەپۇ سوراڭىغا قانچىلىك ئارام بېرەر ؟
ياق ، بۇنىڭ حاجىتى يوق .

مەن ئۆزۈمگە قاتىمىق ۋەدە بەردىم . جانىنىڭ كۆزىنى ئۆز .
زۇم داۋالىتىپ ساقايتىمەن . تۆت كۈن بولسىمۇ ئۇ باللىرىنى ،
بېقىنلىرىنى كۆرۈۋالسۇن ، ئۇ مېنىڭدىن رازى بولۇپ قالسۇن ، شۇ
يول بىلەن مۇنۇ قىزىمنىڭ يۈرەك قاتلىمدىكى نامەلۇم چىگىشلەر
يېشىلىپ قالار . قېرىغىنىمدا بولسىمۇ بېقىنلىرىمىنى رازى قىلىپ
دۇنيادىن ئۆتهي . . .

لېكىن بىردىنلا نەۋەرم يىغلاپ كەتتى . دېمەك . كۆز يې .
شىدىن ئەندىكىپ ئويغانغان ئوخشايىدۇ . مەن ئەلەم بىلەن پىچىر-
لىدىم : جانىنى بىر يول بىلەن خوش قىلارمەن ، بەلكى ئۇ رازى
بولۇپمۇ قالار ، لېكىن ئۇلارنىڭ ئارمان بىلەن ئۆتكەن ياشلىقىنى
قايتۇرۇۋالغىلى بولمايدۇ ② . قىزىم ، داداڭىنى دورىما : داداڭ ئۆز
بەختى ئۇچۇن قىزىنى بەختىز قىلدى . سەن بولساڭمۇ قىزىنىڭ
ئۇچۇن بەخت تىلە . هەرگىزمىز ئۆز بەختىڭ ئۇچۇن قىزىڭىنىڭ

بەختىنى قۇربان قىلما . ئاتا - ئانىلار بالىلارنىڭ بەخت ئارزۇلە
رىنى ئۆز نەپسى ئۈچۈن قۇربان قىلىۋەرسە ، بىزنىڭ سورىمىز
قۇرۇيدىكەن . . .

1981 - يىل 5 - ئاي ، بېيىجىڭ .